

міжнародними партнерами охоплює участь у міжнародних організаціях, співпрацю з НАТО, Європейським Союзом, США та іншими країнами. Реформування державного управління включає боротьбу з корупцією, збільшення прозорості та підзвітності влади, а також підвищення ефективності державного управління. Підвищення соціальної згуртованості включає розвиток громадянського суспільства, підтримку волонтерства, боротьбу з дискримінацією та створення атмосфери толерантності. Гуманітарна допомога постраждалим передбачає надання допомоги переселенцям, відновлення інфраструктури на окупованих територіях та реабілітацію постраждалих від війни. Інформаційна та кібербезпека включають захист інформаційного простору, протидію кіберзагрозам, підвищення медіаграмотності населення та розвиток національної інформаційної політики. Протидія кіберзагрозам доповнюється заходами, такими як захист критичної інфраструктури, підвищення стійкості кіберсистем та розвиток кібервійськ, у тісній співпраці з міжнародними партнерами. [2]

Збройна агресія Росії в 2014 році істотно перевернула безпекову ситуацію в Україні та висунула на перший план питання захисту національних інтересів. Безпекові пріоритети України в умовах збройної агресії включають воєнну, економічну, енергетичну, інформаційну, кібербезпеку, екологічну, продовольчу та гуманітарну безпеку. Забезпечення цих безпекових пріоритетів вимагає комплексу заходів, спрямованих на зміцнення обороноздатності країни, розвиток економіки, захист критичної інфраструктури, підвищення екологічної свідомості населення та співпрацю з міжнародними партнерами. Важливими складовими успіху в цьому контексті є наявність сильної політичної волі, ефективне управління, широка громадська підтримка та міжнародна співпраця. Лише спільними зусиллями можна гарантувати безпечне та щасливе майбутнє для України. Дослідження безпекових пріоритетів країни є актуальним завданням, яке вимагає подальшого вивчення та розробки практичних рекомендацій. Важливим напрямком досліджень є розробка стратегії забезпечення безпекових пріоритетів України, вивчення досвіду інших країн у цій сфері, підготовка кадрів для роботи в сфері безпеки та інформування населення про безпекові питання. Спільними зусиллями науковців, практиків та громадянського суспільства можна зробити Україну безпечною та процвітаючою країною.

1. Баканов М. І. Безпекові пріоритети України в умовах збройної агресії Російської Федерації: дис. ... д-ра політ. наук. Нац. акад. держ. упр. при Президентові України. Київ, 2020. 443 с.

2. Безпека України в умовах гібридної війни: теорія, практика, перспективи: монографія / [О. П. Герасимчук, В. М. Загороднюк, Ю. І. Макаренко та ін.]; за ред. д. політ. н., проф. О. П. Герасимчука. Київ : НІСД, 2017. 320 с.

УДК 355/359:351.862.4

DOI: 10.31733/15-03-2024/2/531-533

Ярослав КОСОЛАПКІН

курсант факультету підготовки
фахівців для підрозділів
кримінальної поліції

Валерій БІЛЧЕНКО

старший викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

БЕЗПЕКОВІ ПРІОРИТЕТИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ЗБРОЙНОЇ АГРЕСІЇ

Напрями державної політики у сфері державної безпеки. Роль національного спротиву.

Умови збройної агресії ставлять перед Україною низку безпекових викликів, на які необхідно відповідати. Державна політика у сфері безпеки повинна спрямовуватися на захист національних інтересів, забезпечення обороноздатності та здатності протистояти

агресору. Для досягнення цих цілей важливо визначити пріоритети та впроваджувати ефективні заходи.

Напрями державної політики у сфері державної безпеки:

Збільшення обороноздатності: Розвиток силових структур, модернізація озброєння та військової техніки, підвищення бойової готовності.

Зміцнення співпраці з партнерами: Взаємодія з міжнародними організаціями, обмін досвідом, спільні військові навчання.

Кібербезпека: Захист від кібератак, розвиток кіберзброї.

Відповідний указ № 121/2021 глава держави підписав 25 березня, повідомляє прес-служба Офісу президента.

Такий стратегічний документ в Україні підготовлено вперше. Стратегія – це план, який допомагає державі виконувати свої завдання у галузі оборони та визначати, як досягти своїх цілей у військовій сфері, сферах оборони та військового будівництва

Основні положення документа

Документ описує, як Україна буде захищати себе від ворога, який використовує різні способи ведення війни. Для цього Україна буде використовувати складний та всеохоплюючий підхід до оборони.

Україна має право захищати себе від нападу, як це передбачено Статутом ООН. Україна не намагається рівнятися з Росією у військовій силі, бо це було б занадто витратно та небезпечно. Україна прагне зберегти рівновагу та використовувати як воєнні, так і невоєнні способи для захисту своєї воєнної безпеки [1]

Стратегія воєнної безпеки України: цілі, принципи, аспекти

25 березня 2021 року Президент України своїм Указом №121/2021 затвердив рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про Стратегію воєнної безпеки України». Отже, один із головних документів системи планування в сфері національної безпеки і оборони введено в дію.

– Реалізацію яких цілей передбачає Стратегія?

– Стратегія встановлює сім цілей (очікуваних результатів) державної політики у військовій сфері, сфері оборони і військового будівництва, які визначають її напрями:

Сучасна військова інфраструктура, інтегрована логістика та достатній рівень матеріальних ресурсів, ефективна система медичного забезпечення, які задовольняють вимоги сил оборони

побудовані на національних і євроатлантичних цінностях сили оборони, які відповідають критеріям набуття повноправного членства України в НАТО, взаємосумісні з відповідними компетентними органами держав-членів НАТО та спроможні робити гідний внесок у проведення операції НАТО.[2]

Роль національного спротиву:

Національний спротив є важливим елементом підвищення обороноздатності держави. Це включає:

Патріотизм та свідомість громадян: Підтримка влади, готовність захищати свою країну.

Громадська активність: Участь у волонтерських рухах, підтримка військових, поширення інформації про загрози.

Резерви та добровольчі батальйони: Готовність громадян вступити в ряди військових під час загрози

Національний спротив – це комплекс державних, військових і громадських заходів, які мають на меті залучити населення до захисту України від агресії, а також підготувати його до такої ситуації. (пункт 8 частини першої статті 1 Закону України «Про основи національного спротиву»)

Територіальна оборона – це набір державних, військових і спеціальних дій, які проводяться в мирний час і в разі воєнної небезпеки, щоб протистояти агресії та допомогти у захисті людей, земель, навколишнього середовища та власності від надзвичайних обставин.

Доброволець Сил територіальної оборони Збройних Сил України – це громадянин України або іншої країни, або людина без громадянства, яка легально перебуває в Україні протягом останніх п'яти років і добровільно вступає на службу в складі добровольчого загону Сил територіальної оборони Збройних Сил України

3 травня Верховна Рада України прийняла зміни до Закону України "Про основи національного спротиву", згідно яких дозволяється застосування Територіальна оборона ЗС

України в районах ведення бойових дій.

Рух опору – це організована діяльність частини населення країни, що спрямована на протидію ворожій або незаконній владі та підриє її стабільності. Рух опору може використовувати різні методи, такі як партизанська війна, підпільна преса, демонстрації, саботаж, шпигунство тощо. Рух опору часто виникає в умовах окупації, диктатури, геноциду або інших форм гноблення. Рух опору може мати різні цілі, такі як визволення, незалежність, демократія, справедливість, права людини тощо.

Метою національного спротиву є підвищення обороноздатності держави, надання обороні України всеохоплюючого характеру, сприяння забезпеченню готовності громадян України до національного спротиву (частина друга статті 3 Закону).

Національний спротив в Україні складається з трьох ключових компонентів: територіальної оборони, руху опору та підготовки громадян до захисту своєї Батьківщини.

Ціль національного спротиву – це підсилити оборонні здібності держави, забезпечити її оборону всебічною та залучити громадян України до національного спротиву.

Президент України як Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України веде національний спротив за допомогою Міністра оборони України.[3]

1. Зеленський затвердив Стратегію воєнної безпеки України. Ради національної безпеки і оборони від 25 березня 2021 року «Про Стратегію воєнної безпеки України» Указ №121/2021. URL : <https://www.unian.ua/politics/strategiya-vojennoji-bezpeki-ukrajini-2021-shcho-vona-peredbachaye-novini-ukrajina-11366401.html>.

2. Інтерв'ю з директором Департаменту воєнної політики та стратегічного планування Міністерства оборони України Олегом Меліховим URL : <https://armyinform.com.ua/2021/05/01/strategiya-vojennoyi-bezpeky-ukrayiny-czili-pryncyzyru-aspekty/>.

3. Закон України про основи національного спротиву URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1702-20#Text>.

УДК 614.846.9

DOI: 10.31733/15-03-2024/2/533-534

Дмитро КОТОЛЕВЕЦЬ

здобувач вищої освіти

Станіслав ВІНОГРАДОВ

заступник начальника кафедри

Національного університету

цивільного захисту України

ВИКОРИСТАННЯ ВЕРТОЛЬОТІВ ДЛЯ ГАСІННЯ ПОЖЕЖ

Лісові пожежі – це найбільш страшні стихійні лиха, які охоплюють великі території в кілька тисяч і навіть мільйонів гектарів Землі. Пожежі найчастіше відбуваються за сценарієм, що швидко розвивається в часі. Їхні наслідки дуже сумні і набувають негативного суспільного резонансу. Лісові пожежі відносяться до основних забруднювачів атмосфери. Дими лісових пожеж посилюють парниковий ефект атмосфери, погіршують мікроклімат лісів і населених пунктів, підвищують вміст окису вуглецю (чадного газу) в газовому середовищі, а отже несприятливо впливають на здоров'я людини, рослини і тварин [1]. На території України щороку виникає від тисячі до двох з половиною тисяч лісових пожеж [2]. Отже, забезпечення пожежної безпеки в лісах лісогосподарських підприємств, а також своєчасне та ефективно припинення горіння таких пожеж є однією з найважливіших завдань держави.

Поряд із багатьма способами гасіння лісових пожеж [3], застосування вертольотів для виявлення та гасіння лісових пожеж дозволяє різко скоротити площу горіння (за рахунок раннього розпізнання), тим самим зберегти великі площі лісових масивів, а також запобігти поширенню пожежі на населені пункти та інші важливі об'єкти.

Основними напрямками застосування гелікоптерів є:

– транспортування особового складу, пожежного та аварійно-рятувального оснащення та техніки;